

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 29 päivänä kesäkuuta 1998,
jäsenmaiden viranomaisten velvollisuudesta kuulla Euroopan keskuspankkia
suunnitelmista lainsäädännöksi

(98/415/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 105 artiklan 4 kohdan sekä siihen liitetyn Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussääntöä koskevan pöytäkirjan 4 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon Euroopan rahapoliittisen instituutin lausunnon ⁽³⁾,

noudattaa perustamissopimuksen 106 artiklan 6 kohdassa ja mainitun pöytäkirjan 42 artiklassa säädettyä menettelyä,

sekä katsoo, että

- (1) Euroopan keskuspankki, jäljempänä ”EKP”, perustetaan heti, kun sen johtokunta on nimetty,
- (2) perustamissopimuksessa määrätään, että kansallisten viranomaisten on kuultava EKP:a suunnitelmista lainsäädännöksi EKP:n toimivaltaan kuuluvilla aloilla; neuvosto vahvistaa kuulemismenettelyn rajat ja ehdot,
- (3) jäsenvaltioiden viranomaisten velvollisuus kuulla EKP:a ei saa rajoittaa näiden viranomaisten vastuuta kuulemismenettelyn kohteena olevissa asioissa; jäsenvaltioiden on perustamissopimuksen 105 artiklan 4 kohdan mukaisesti kuultava EKP:a suunnitelmista lainsäädännöksi sen toimivaltaan kuuluvilla aloilla; tämän päätöksen 2 artiklan luettelo erityisistä aloista ei ole tyhjentävä; tämän päätöksen 2 artiklan kuudes luettelukohta ei rajoita nykyistä toimivaltajakoa, joka koskee luottolaitosten toiminnan vakauden valvontaan ja rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvää päätöksentekoa,

(4) Euroopan keskuspankkijärjestelmän, jäljempänä ”EKPJ”, rahapoliittiset tehtävät ja toimet on määritelty EKPJ:n ja EKP:n perussäännössä; talous- ja rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden keskuspankit ovat olennainen osa EKPJ:ää, ja niiden on toimitettava EKP:n antamien suuntaviivojen ja ohjeiden mukaan; talous- ja rahaliiton kolmannessa vaiheessa on sen ulkopuolelle jäävien jäsenvaltioiden viranomaisten kuultava EKP:a lakiesityksistä, jotka koskevat rahapolitiikan välineitä,

(5) niin kauan kun jäsenvaltiot eivät osallistu EKPJ:n rahapolitiikkaan, tämä päätös ei koske päätöksiä, joilla näiden jäsenvaltioiden viranomaiset toteuttavat rahapolitiikkaansa,

(6) EKP:n kuuleminen ei saa tarpeettomasti pitkittää lainsäädäntömenettelyä jäsenvaltioissa; määräajan, jonka kuluessa EKP:n on annettava lausuntonsa, on kuitenkin oltava tarpeeksi pitkä, jotta se pystyy tutkimaan sille toimitetut asiakirjat riittävän huolellisesti; erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka on perusteltava, kuten esimerkiksi markkinatilanteen herkkyyden vuoksi, jäsenvaltiot voivat asettaa kuukautta lyhyemmän määräajan, joka kuvaa tilanteen kiireellisyyttä; erityisesti näissä tapauksissa olisi oltava mahdollista ottaa molempien edut huomioon kansallisten viranomaisten ja EKP:n välisten keskustelujen avulla,

(7) perustamissopimuksen liitteenä olevassa pöytäkirjassa N:o 11 olevien 5 ja 8 kohdan mukaisesti tätä päätöstä ei sovelleta Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneeseen kuningaskuntaa, jos ja niin kauan kuin tämä jäsenvaltio ei siirry talous- ja rahaliiton kolmanteen vaiheeseen, ja

(8) EKP:n perustamispäivästä talous- ja rahaliiton kolmannen vaiheen alkuun asti kansallisten viranomaisten on kuultava EKP:a päätöksen 93/717/EY ⁽⁴⁾ ja perustamissopimuksen 109 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti,

⁽¹⁾ EYVL C 118, 17.4.1998, s. 11

⁽²⁾ EYVL C 195, 22.6.1998

⁽³⁾ Lausunto annettu 6. huhtikuuta 1998 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL L 332, 31.12.1993, s. 14

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

”osallistuvalla jäsenvaltiolla” jäsenvaltiota, joka on ottanut yhtenäisvaluutan käyttöön perustamissopimuksen mukaisesti;

”suunnitelmilla lainsäädännöksi” lainsäädäntöä, jossa sen jälkeen, kun siitä on tullut oikeudellisesti sitova ja jäsenvaltion alueella yleisesti sovellettava, annetaan säännöksiä, jotka koskevat rajoittamatonta tapauksen määrää ja jotka kohdistuvat rajoittamattomaan luonnollisten tai oikeushenkilöiden joukkoon.

2. Suunnitelmiin lainsäädännöksi eivät kuulu säädösesitykset, joiden yksinomainen tarkoitus on yhteisön direktiivien saattaminen osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden viranomaisten on kuultava EKP:a suunnitelmista lainsäädännöksi sen toimivaltaan perustamissopimuksen mukaisesti kuuluvilla aloilla ja erityisesti seuraavien kysymysten osalta:

- valuuttakysymykset,
- maksuvälineet,
- kansalliset keskuspankit,
- raha-, rahoitus-, pankki-, maksujärjestelmä- ja maksutasetilastojen kerääminen, laatiminen ja jakaminen,
- maksu- ja selvitysjärjestelmät,
- rahoituslaitoksiin sovellettavat säännöt siltä osin kuin ne vaikuttavat merkittävästi rahoituslaitosten ja markkinoiden vakauteen.

2. Edellisessä kohdassa esitetyn lisäksi on muiden kuin osallistuvien jäsenvaltioiden viranomaisten kuultava EKP:a suunnitelmista rahapolitiikan välineitä koskevaksi lainsäädännöksi.

3. EKP:n on heti lainsäädäntöä koskevan suunnitelman saatuaan ilmoitettava lausuntoa pyytävälle viranomaiselle, katsooko se tämän lainsäädännön kuuluvan toimivaltaansa.

3 artikla

1. Lainsäädäntöä valmistevien jäsenvaltioiden viranomaiset voivat, jos katsovat sen tarpeelliseksi, asettaa EKP:lle lausunnon toimittamista koskevan määräajan, joka ei saa olla kuukautta lyhyempi aika laskettuna

päivästä, jona EKP:n puheenjohtaja vastaanottaa tätä koskevan ilmoituksen.

2. Erittäin kiireellisissä tapauksissa määräaikaa voidaan lyhentää. Tällöin lausuntoa pyytävän viranomaisen on ilmoitettava syyt kiireellisyyteen.

3. EKP voi hyvissä ajoin pyytää määräajan pidentämistä enintään neljällä viikolla. Lausuntoa pyytävä viranomainen ei saa perusteettomasti kieltäytyä hyväksymästä tällaista pyyntöä.

4. Kun määräaika on kulunut umpeen, ei lausunnon puuttuminen estä lausunnon pyytänyttä kansallista viranomaista jatkamasta lainsäädäntömenettelyä, Jos EKP:n lausunto saadaan määräajan jälkeen, jäsenvaltioiden on tästä huolimatta huolehdittava, että se saatetaan 4 artiklassa tarkoitettujen viranomaisten tietoon.

4 artikla

Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet huolehtiakseen siitä, että tätä päätöstä tehokkaasti noudatetaan. Tämän vuoksi sen on huolehdittava, että EKP:a kuullaan tarkoituksenmukaisessa vaiheessa siten, että suunnitelmaa lakiesitykseksi valmistelevalle viranomaisella on mahdollisuus ottaa huomioon EKP:n lausunto ennen kuin se päättää esityksen asiasisällöstä ja että EKP:n lausunto saatetaan lainsäätäjänä toimivien viranomaisten tietoon, jos nämä eivät ole valmistelleet kyseistä lakiesitystä.

5 artikla

1. Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1999.
2. Kumotaan päätös 93/717/EY 1 päivästä tammikuuta 1999.

6 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 29 päivänä kesäkuuta 1998.

Neuvoston puolesta

R. COOK

Puheenjohtaja